

Napsal uživatel David Odnoha
Středa, 05 Zář 2012 05:43

Udajně až 8500 běžců proběhlo v sobotu, dne 1.zář 2012 odpoledne, v rámci akce WeRunPrague desetikilometrovou trať centrem Prahy. Hlavním pořadatelem tohoto již tradičního běhu je firma Nike. I proto byli všichni běžci oděni v černých tričkách, která se vpředu lišila pouze startovním číslem, a vzadu pak výzvou, vzkazem, vtípkem...čímkoliv. I díky tomu mi nevadilo dívat se běžcům přede mnou na záda. Pořád bylo co číst...a taky čemu se smát, někdy :-)) Jestli vás zajímá, co měl na zádech já, zklamal vás. Nic vtipného. Nejdříve jsem si tam chtěl napsat skutečnou výzvu, což je pro mě celý maraton v květnu 2013 v Praze, pak jsem se toho ale zalekl (ostatně, teď zas, když to tak vidím černé na bílém), nic vtipného mě nenapadlo, a tak jsem zůstal u sucharského Nike sloganu Run For Fun. Příští rok si tam napíšu něco vtipného, nebo aspoň Naše Kosmonosy nebo tak.

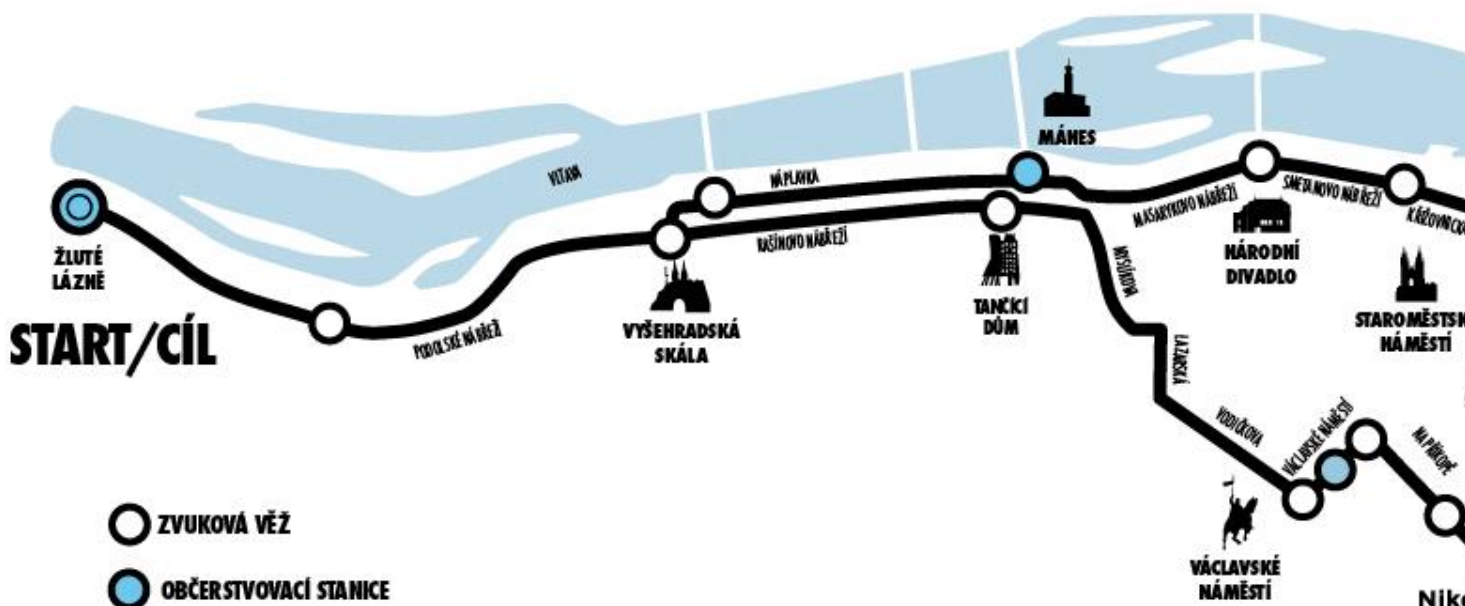
Start byl ve Žlutých lázních ve dvě odpoledne, celé dopoledne se kolem dokola honily zlověstné mraky. No a v půl druhé začalo pršet. A pršelo až do startu a určitě ještě pár minut poté. Pak už moc nevím. Ale vzhledem k tomu, že diváci podél trati na sobě měli pláštěnky a nad hlavami deštníky, tak asi pršelo i potom. To už jsem ale nevnímal. Po startovním výstřelu se dal náš mnohatisícový had do pohybu jen velmi pomalu. Předtím, než jsem přešel startovní čáru a začal se mi počítat čas, jsem ještě nahoru na rampu zamával moderátorovi Tomáši Hanákovi a zlaté oštěpařce Báře Špotákové, prý tam stál i slavný atlet Carl Lewis, ale toho jsem bez brýlí neviděl. Tak možná. Bára měla kliku, že jí do dálky svítila blondatá hlava, jinak bych si možná

Běžci v černém ovládli Prahu (We Run Prague, 1.9.2012) - Naše Kosmonosy

Napsal uživatel David Odnoha
Středa, 05 Září 2012 05:43

nevšiml ani jí. Ve sluchátkách hudba na povzbuzení, před sebou deset kilometrů místy, kudy se normálně běhat nedá - kromě Smetanova nábřeží také dolní část Václavského náměstí, ulice Na příkopě, přes Prašnou bránu a Celetnou ulici samým středem Staroměstského náměstí. Parádní místa, všude stovky a stovky diváků, turistů, fanoušků. A pořád bylo co číst (ty nápisy na tričkách).

Běžel jsem proti času. Tentokrát nebyl cíl doběhnout, ale dostat se pod 5 minut na kilometr. Pravda, na mě, kdo začal běhat v únoru, a moc toho dosud nenaběhal, docela ambiciózní plán. Cílovou částku jsem tedy chtěl protnout v čase pod 50 minut. Ale už začátek byl komplikovaný. Než se ta masa běžců aspoň trochu rozestoupila, tak to bylo hodně přebíhání, kličkování, uhýbání...určitě půldruhého kilometru jsem nemohl chytit rytmus, a tak mě to stálo dost sil. Pak jsem se srovnal, po čtyřech kilometrech se na Václaváku napil vody a pokračoval vstříc cíli. Pořád jsem držel tempo pod pět minut, ale ten první kilometr byl časově mnohem delší, než jsem si představoval, a stahování ztráty mne stálo hodně sil. Takže někde kolem sedmého kilometru jsem už toho měl docela dost, o nějakém skvělém pocitu z výkonu nemohla být ani řeč. Hodinky zatím ukazovaly, že by cíl mohl být splněn, ale radši jsem na Náplavce vynechal další občerstvovačku, a pod Vyšehradem jsem si to šněroval zpět do Žlutých lázní. Byly to bolestivé poslední kilometry, ale moc jsem chtěl těch padesát minut pokořit. Nakonec se to podařilo. Do cíle jsem doběhl s časem 48:25 min, pár desítek metrů před cílem jsem ještě stihl zamávat povzbuzující rodině.

Až v cíli, když jsem si nafasoval pití, banán a nějaké ty cukry, jsem si všiml, že jsem totálně

Napsal uživatel David Odnoha
Středa, 05 Zář 2012 05:43

promočený. Dílem propocený, dílem zásluhou deště. Měl jsem to ale za sebou, cíl byl splněn, byť se mi okamžitě hlavou začaly honit myšlenky, že to mohlo být lepší. Na to ale nebyla síla, v daný den jsem do toho dal vše, co bylo k dispozici. A že toho nebylo zas až tak málo, to potvrdilo mé pořadí. S časem 48:25 jsem ve startovní listině skončil na celkovém 1484.místě, mezi muži 1346. Ta námaha se tedy vyplatila.

První foto a více informací na www.werunprague.com .